380R1470

Ἀριθ. N 147/4 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 13.6.80

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1470/80 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 9ης Ἰουνίου 1980

περί τῶν μέτρων διασφαλίσεως τά ὁποῖα προβλέπονται ἀπό τήν δεύτερη σύμβαση ΑΚΕ-ΕΟΚ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη,

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 113,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο νά καθορισθεῖ ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο θά τεθοῦν σ' ἐφαρμογή οἱ ρῆτρες διασφαλίσεως πού προβλέπονται στόν τίτλο I κεφάλαιο 1 τῆς δεύτερης συμβάσεως ΑΚΕ-ΕΟΚ, ἡ ὁποία ὑπεγράφη στό Λομέ στίς 31 Ὀκτωβρίου 1979, καλούμενη στό ἑξῆς «σύμβαση», κατά τρόπο πού νά ἐπιτρέπει στήν Κοινότητα καί στά Κράτη Μέλη νά τηροῦν τίς ὑποχρεώσεις, τίς ὁποῖες ἀναλαμβάνουν ἐν προκειμένω·

ὅτι ὁ παρών κανονισμός ὁρίζει τίς εἰδικές διατάξεις ὅσον ἀφορᾶ τούς γενικούς κανόνες πού προβλέπονται ἰδίως στόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 926/79 τοῦ Συμβουλίου τῆς 8ης Μαΐου 1979, περί τοῦ κοινοῦ καθεστῶτος εἰσαγωγῶν[1] κατά τό μέτρο, πού αὐτό ἀπεδείχθη ἀναγκαῖο ἀπό τίς διατάξεις τῆς συνθήκης·

ὅτι, κατά τήν ἐξέταση πού ἀποσκοπεῖ νά καθορίσει, ἄν ἕνα μέτρο διασφαλίσεως πρέπει νά ληφθεῖ, πρέπει νά λαμβάνονται ὑπόψη οἱ ὑποχρεώσεις πού ὁρίζονται στή σύμβαση στό ἄρθρο 12 παράγραφοι 2, 3 καί 4 καί στό ἄρθρο 15, καθώς καί στήν δήλωση τῆς Κοινότητος περί τοῦ ἄρθρου 12 παράγραφος 3·

ὅτι οἱ διαδικασίες οἱ σχετικές μέ τίς ρῆτρες διασφαλίσεως πού προβλέπονται ἀπό τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καί ἀπό τούς κανονισμούς περί κοινῆς ὀργανώσεως τῶν γεωργικῶν ἀγορῶν, ἐφαρμόζονται ἐξ ἴσου·

ὅτι οἱ παροῦσες διατάξεις ἀντικαθιστοῦν ἐκεῖνες τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 157/76 τοῦ Συμβουλίου τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου 1976 περί τῶν μέτρων διασφαλίσεως πού προβλέπονται ἀπό τή σύμβαση ΑΚΕ-ΕΟΚ τοῦ Λομέ[2],

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

1. Ὅταν ἕνα Κράτος Μέλος αἰτεῖται ἀπό τήν Ἐπιτροπή τήν ἐφαρμογή μέτρων διασφαλίσεως σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 12 τῆς συμβάσεως, ἡ Ἐπιτροπή πληροφορεῖ τό Συμβούλιο, ἐντός προθεσμίας τριῶν ἐργασίμων ἡμερῶν, γιά τήν συνέχεια πού προτίθεται νά δώσει στήν αἴτηση αὐτή.

Ἄν ἡ Ἐπιτροπή ἀποφασίσει νά μήν ἐφαρμόσει μέτρα διασφαλίσεως, κάθε Κράτος Μέλος δύναται νά προσβάλει στό Συμβούλιο τήν ἀπόφαση αὐτή ἐντός προθεσμίας δέκα ἐργασίμων ἡμερῶν, ἀπό τῆς ἀνακοινώσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς. Τό Συμβούλιο συνέρχεται ἀμέσως. Δύναται, μέ εἰδική πλειοψηφία, νά τροποποιήσει τήν ἀπόφαση πού ἔλαβε ἡ Ἐπιτροπή.

2. Ὅταν ἡ Ἐπιτροπή, κατόπιν αἰτήσεως ἑνός Κράτους Μέλους ἤ μέ δική της πρωτοβουλία, διαπιστώνει ὅτι συντρέχει λόγος νά ἐφαρμόσει μέτρα διασφαλίσεως σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 12 τῆς συνθήκης:

— πληροφορεῖ περί αὐτοῦ ἀμέσως τά Κράτη Μέλη,

— πληροφορεῖ περί τούτου συγχρόνως τά κράτη τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Καραϊβικῆς καί τοῦ Εἰρηνικοῦ (ΑΚΕ) καί τούς κοινοποιεῖ τήν ἔναρξη τῶν διαβουλεύσεων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 13 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης,

— διαβιβάζει συγχρόνως στά κράτη τῆς ΑΚΕ, ὅλες τίς ἀπαραίτητες πληροφορίες γιά τίς διαβουλεύσεις αὐτές.

3. Κατά τή διάρκεια αὐτῶν τῶν διαβουλεύσεων, ἡ Ἐπιτροπή ἐπικουρεῖται ἀπό μία ἐπιτροπή πού ἀποτελεῖται ἀπό ἀντιπροσώπους τῶν Κρατῶν Μελῶν καί προεδρεύεται ἀπό ἀντιπρόσωπο τῆς Ἐπιτροπῆς.

Οἱ διαβουλεύσεις θεωροῦνται, πάντως ὅτι λήγουν στό τέλος τῆς προθεσμίας εἴκοσι μιᾶς ἡμερῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεως πού προβλέπεται στήν παράγραφο 2.

Μετά τό πέρας τῶν διαβουλεύσεων ἤ κατά περίπτωση, μετά τή λήξη τῆς προθεσμίας τῶν εἴκοσι μιᾶς ἡμερῶν, καί ἄν καμμιά ἄλλη ρύθμιση δέν κατέστη δυνατό νά υἱοθετηθεῖ, ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά λάβει τά κατάλληλα μέτρα γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 12 τῆς συμβάσεως.

---

(1) ΕΕ ἀριθ. N 131 τῆς 29.5.1979, σ. 15
(2) ΕΕ ἀριθ. N 18 τῆς 27.1.1976, σ. 1.

4. Τά μέτρα αὐτά ἀνακοινώνονται ἀμέσως στά Κράτη Μέλη καί στά κράτη τῆς ΑΚΕ.

Ἐφαρμόζονται ἀμέσως.

5. Κάθε Κράτος Μέλος δύναται νά παραπέμψει στό Συμβούλιο τήν ἀπόφαση πού ἐλήφθη ἀπό τήν Ἐπιτροπή βάσει τῆς παραγράφου 3 ἐντός προθεσμίας δέκα ἐργασίμων ἡμερῶν ἀπό τήν ἀνακοίνωση τῶν μέτρων αὐτῶν.

6. Ἐλλείψει ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐντός προθεσμίας δέκα ἐργασίμων ἡμερῶν ἀπό τό τέλος τῶν διαβουλεύσεων ἤ κατά περίπτωση, ἀπό τή λήξη τῆς προθεσμίας τῶν εἴκοσι μιᾶς ἡμερῶν, κάθε Κράτος Μέλος, τό ὁποῖο προσέφυγε στήν Ἐπιτροπή, σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 1, δύναται νά προσφύγει στό Συμβούλιο.

7. Στίς περιπτώσεις πού μνημονεύονται στίς παραγράφους 5 καί 6, τό Συμβούλιο συνέρχεται ἀμελλητί. Δύναται μέ εἰδική πλειοψηφία, νά ἐπικυρώσει, νά τροποποιήσει ἤ ν' ἀκυρώσει τά ἐν λόγω μέτρα.

8. Τό παρόν ἄρθρο ἐφαρμόζεται μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν ἄρθρων 2 καί 3.

Ἄρθρο 2

1. Σέ περίπτωση εἰδικῶν συνθηκῶν κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 13 παράγραφος 3 τῆς συμβάσεως, ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά λάβει, ἤ νά ἐξουσιοδοτήσει ἕνα Κράτος Μέλος νά λάβει, ἄμεσα μέτρα διασφαλίσεως.

2. Ἄν ἡ Ἐπιτροπή ἐπιληφθεῖ αἰτήσεως Κράτους Μέλους, ἀποφασίζει σχετικά ἐντός τῶν τριῶν ἐργασίμων ἡμερῶν πού ἀκολουθοῦν τήν ἡμέρα τῆς λήψεως τῆς αἰτήσεως.

Ἡ ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς κοινοποιεῖται σ' ὅλα τά Κράτη Μέλη.

3. Κάθε Κράτος Μέλος δύναται νά παραπέμψει στό Συμβούλιο τήν ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς κατά τήν διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 5.

Τά μέτρα πού λαμβάνονται ἀπό ἕνα Κράτος Μέλος σέ ἐφαρμογή τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἤ, κατά περίπτωση τοῦ Συμβουλίου καθώς ἐπίσης καί ὅλες οἱ τροποποιήσεις πού ἐπιφέρει, κοινοποιοῦνται στά ἄλλα Κράτη Μέλη καί στήν Ἐπιτροπή.

Ἄρθρο 3

1. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 1 καί 2, τό ἤ τά ἐνδιαφερόμενα Κράτη Μέλη δύνανται, σέ ἐπείγουσα περίπτωση, νά λάβουν μέτρα διασφαλίσεως. Κοινοποιοῦν ἀμέσως τά μέτρα αὐτά στά ἄλλα Κράτη Μέλη καί στήν Ἐπιτροπή.

Ἡ Ἐπιτροπή ἀποφασίζει, μέ μιά ἐπείγουσα διαδικασία καί ἐντός προθεσμίας πέντε ἐργασίμων ἡμερῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεως πού προβλέπεται στό πρῶτο ἐδάφιο, ἄν τά μέτρα πρέπει νά διατηρηθοῦν, νά τροποποιηθοῦν, ἤ νά καταργηθοῦν.

Ἡ ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς κοινοποιεῖται σ' ὅλα τά Κράτη Μέλη. Εἶναι ἀμέσως ἐκτελεστή.

2. Κάθε Κράτος Μέλος δύναται νά προσβάλει στό Συμβούλιο τήν ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς ἐντός προθεσμίας δέκα ἐργασίμων ἡμερῶν ἀπό τήν κοινοποίηση τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς. Τό Συμβούλιο συνέρχεται ἀμελλητί. Δύναται, μέ εἰδική πλειοψηφία, νά τροποποιήσει, ἤ νά ἀκυρώσει τήν ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἄν προσφύγει στό Συμβούλιο τό Κράτος Μέλος πού ἔλαβε τά μέτρα, ἡ ἐφαρμογή τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀναστέλλεται. Ἡ ἀναστολή αὐτή λήγει τριάντα μέρες μετά ἀπό τήν προσφυγή στό Συμβούλιο, ἄν αὐτό δέν ἔχει ἀκόμη τροποποιήσει ἤ ἀκυρώσει τήν ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρο 4

Ὁ παρών κανονισμός δέν ἀντίκειται στήν ἐφαρμογή τῶν ρυθμίσεων περί τῆς κοινῆς ὀργανώσεως τῶν γεωργικῶν ἀγορῶν καί κοινοτικῶν ἤ ἐθνικῶν διοικητικῶν διατάξεων πού προκύπτουν ἀπό αὐτές, καθώς ἐπίσης καί τῶν εἰδικῶν ρυθμίσεων πού ἀποφασίσθηκαν βάσει τοῦ ἄρθρου 235 τῆς συνθήκης καί ἐφαρμόζονται στά ἐμπορεύματα τά ὁποῖα προέρχονται ἀπό τήν μεταποίηση τῶν γεωργικῶν προϊόντων. Ἐφαρμόζεται μέ τρόπο συμπληρωματικό.

Ἄρθρο 5

Οἱ κοινοποιήσεις ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος πρός τό Συμβούλιο τῶν ὑπουργῶν ΑΚΕ-ΕΟΚ οἱ ὁποῖες προβλέπονται στό ἄρθρο 12 τῆς συνθήκης πραγματοποιοῦνται ἀπό τήν Ἐπιτροπή.

Ἄρθρο 6

Ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 157/76 καταργεῖται.

Ἄρθρο 7

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν ἑπομένη τῆς δημοσιεύσεώς του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος Μέλος.

Ἔγινε στό Λουξεμβοῦργο, στίς 9 Ἰουνίου 1980

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

F. PANDOLFI